

taler. Naar Udbyttet af Statsbanedriften ikke dette Maal, er det enstydigt med, at en Del af Statsbanernes Udgifter kastes over paa Statens almindelige Indtægter, fornemmelig altsaa Skatterne o.: man lader hele Befolkningen bære de Udgifter, der rettelig alene burde bæres af den Del af samme, der benytter Banerne." Se, disse Bemærkninger gaa jo netop ud paa, at det er berettiget at forlange, at Statsbanernes Drift maa være saaledes, at den kan forrente Kapitalen. Disse Betragtninger finder jeg fuldstændig rigtige. Kommissionens Flertal hævder netop her, hvad jeg hele Tiden har gjort gældende. Men det er ikke nok, at Kommissionens Flertal finder det rigtigt og ønskeligt, at Statsbanedriften kunde blive saaledes, men det, hvormed det drejer sig, er at gøre Skridt til, at det ønskelige kunde naas, og det er det Kommissionens Flertal ikke har gjort, idet det ikke alene ikke er gaaet med til at foreslaa højere Takster paa de lange Afstande, men ogsaa paa et andet Punkt har indtaget et Standpunkt, som jeg maa misbillige, nemlig med Hensyn til Nærtrafikken. Kommissionsflertallet har villet føre Bevis for, at Persontrafikken eller den saakaldte Nærtrafik skulde betale sig daarligst, og det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Philipsen) tillige med andre ærede Medlemmer have forsøgt at føre det samme Bevis. Ja, det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds og for Resten ogsaa Kommissionen har villet føre det Bevis ved Bergrning, men de Beviser, de have ført, have i høj Grad slaaet fejl, og det er ikke saa svært, thi at Nærtrafikken betales med en Pris, der er dobbelt saa stor som den, der betales paa lange Afstande, strider imod, hvad man kalder almindelig, sund Forstand. Kommissionens Flertal har ogsaa sikkert selv haft en Følelse af, at den her har været ude paa Glat. Den skriver om dette Forhold saaledes: „Den Transport, der betaler sig daarligst for Jernbanerne, er vistnok Personbefordringen over de korte Afstande.“ Her maa man lægge Mærke til, at de sige „vistnok“, det er altsaa ikke sikkert. Kommissionens Flertal har i det hele taget haft en Følelse af, at de her ere ude paa en Grund, der er noget usikker. Nu har det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) i Gaar stærkt slaaet paa det samme. Han brugte ret stærke Ord. Han talte f. Eks. om den „ulyksalige Nærtrafik“ og sagde, at det var en saa daarlig Forretning, at naar En steg paa Toget, betød

det ligefrem et Tab for Statskassen. Jeg kan slet ikke forstaa en saadan Opfattelse, den strider imod, hvad en almindelig Lægmand kan forstaa. For Resten have vi i vore Privatbaner et praktisk Bevis for, at det ikke passer. Privatbanerne svare i Reglen godt Regning, og de have slet ingen anden Trafik end netop Nærtrafikken. De give et ret godt Udbytte, og nogle af dem give et ret stort Overskud. Det er netop et Bevis for, at Nærtrafikken betaler sig. Navnlig her i Landet vil det være den, der svarer bedst Regning, saalænge de nuværende Takster bibeholdes, og navnlig, naar Banerne overhovedet indrettes med dem for Øje. Selvfølgelig bliver Forholdet et andet, dersom man skulde betale Grundtaksten pr. Kilometer hele Linien igennem, saa vilde de lange Rejser betale sig bedre end de korte.

Jeg vil endnu en Gang udtale, at jeg betragter det som aldeles nødvendigt, at Taksterne for de saakaldte lange Afstande sættes op over, hvad der er foreslaaet af Kommissionen. Jeg har ikke i mit første Foredrag antydnet, hvilke Takster jeg finder passende, men jeg skal nu ganske kort antyde det. Jeg vilde finde, at en Nedsættelse for de lange Afstande af $\frac{1}{3}$ eller $33\frac{1}{3}$ pCt., naar man regner med Grundtaksten for hver fortløbende Kilometer, vilde være passende. Regner man, at den længste Afstand her i Landet er 600 Kilometer, og sætter man Grundtaksten til $2\frac{1}{2}$ Ø., vilde en saadan Rejse med fortløbende Grundtakst koste 15 Kr., og regner man saa en Nedsættelse af $\frac{1}{3}$ eller $33\frac{1}{3}$ pCt., kommer man til 10 Kr. En saadan Nedsættelse for de lange Afstande i et lille Land som vort vil jeg finde passende, og jeg tror, at Statsbanerne kunne staa sig derved, og at der ikke kan rettes nogen berettiget Kritik derimod. Jeg skal ogsaa bemærke, at en saadan Nedsættelse falder i Virkeligheden sammen med den Pris, som Kommissionens Flertal har foreslaaet for Maanedskort mellem to bestemte Stationer. Det har nemlig foreslaaet, at Betalingen skulde fastsættes til 40 Gange en enkelt Billets Pris, og regner man, at disse Kort benyttes mindst 60 Gange i en Maaned, bliver der ogsaa her en Nedsættelse i Prisen af $\frac{1}{3}$, og det tror jeg er en Nedsættelse, som man maa erkende for tilstrækkelig for disse Kort. Det ærede Medlem for Frederikssund henvendte nu nylig en Bemærkning til mig, særlig angaaende disse Kort, og sagde, at jeg havde udtalt, at Kommissionens Flertal har sikkert med Hensyn til disse Kort truffet det